

# Idea zjednotenej Európy

**David Sulík**

Idea zjednotenej Európy, ktorá vzišla z myšlienok Roberta Schumana je pekne vyjadrená v jeho malej knižke „Pour l' Europe - Pre Európu" tvoriacej jeho morálny a duchovný testament. Hovorí o poslaní Európy vo svete. Je to poslanie náročné, hodné tých najskvelejších stránok európskej minulosti. Odkaz sa dá rozdeliť do štyroch téz:

- 

Európa musí byť vládkyňou svojho osudu

- 

Európa, kolíska demokracie, sa musí stať aj jej strážkyňou

- 

Európa sa musí znovu stať vodkyňou humanizmu

- 

Zjednotená Európa je predzvesťou všeobecnej solidarity v budúcnosti

Tieto 4 tézy, tak vizionársky sformulované Schumanom sú vôbec základom podstaty a zmyslu existencie a fungovania EÚ. Predstavujú hlavné hodnoty, na ktorých by mal proces zjednocovania spočívať. Inými slovami vlastne hovoria o ideáloch sociálnej trojčlennosti, ktorého praktickým príkladom by mala byť práve Európa.

## **Európa musí byť vládkyňou svojho osudu.**

Európa je vznešená ženská bytosť, ktorú podľa gréckej mytológie priniesol na chrbte býk z Ázie na ostrov Kréta. V dobe egyptsko-chaldejsko-báylonskej kultúrnej epochy (2900 pr. n. l. až 800 pr. n. l.), počas vládnutia 2100-ročného ducha času v znamení býka, staré kultúry v Ázii odovzdali štafetu vývoja ľudstva novovznikajúcemu geografickému kultúrnemu centru sveta. Úlohou európskych kultúr, t.j. grécko-rímskej a germánsko-anglosaskej epochy, bolo rozvinutie duše rozumovej a duše vedomej, ktorá by sa mala stať odrazovým mostíkom a podkladom pre vývoj vyšších duchovných článkov človeka (manas, budhi) v budúcnosti.

V dnešnej kritickej dobe je zvlášť dôležité zachovať správne európske hodnoty, ktoré sú dnes veľmi silno ohrozované zo strany Ahrimana (materializmus) a Lucifera (extáza, útek do ilúzie) viac ako inokedy. Zsvätenci riadiaci chod dejín vedeli, že ani technokratická, egoistická a individualistická Amerika a ani v materiálnej chudobe, fanatizme a ilúziách sa utápajúci kolektivistický Východ, nemôžu ponúknuť svetu perspektívu ďalšieho vývoja. Môže ju ponúknuť Európa za predpokladu zachovania určitej rovnováhy medzi materializmom a kolektívnym náboženským alebo nacionálnym extrémizmom.

Rozdrobená a nezjednotená Európa by mohla podľahnúť všetkým zvodom a zabudnúť na svoje poslanie. Preto hlavným motívom ideových tvorcov EÚ bolo v súlade s duchom času Michaelom a Zacharielom/Jupiterom vytvoriť duchovný a kultúrny ostrov slobody v tomto komplikovanom období. Duch človeka je viac ako inokedy skúšaný nielen Ahrimanom a Luciferom súčasne, ale aj tretím zlom, slnečným démonom Sorathom, ktorý je opisovaný aj v zjavení Jána, ako tretia beštia. Kým Lucifer útočí hlavne na ľudské pudy a vášne omamnými obrazmi a pokušeniami, a Ahriman na ľudský rozum v zmysle chápania sveta len ako fyzickej skutočnosti, tak Sorath útočí priamo na ľudské duchovné Ja v zmysle vedomého konania zla. Podľahnutím Sorathovi si človek vymazáva vlastné duchovné JA a vytvára v sebe priestor ničoty a duchovnej pustoty. Cieľom Soratha je vytvoriť z ľudí biorobotov, tak ako to je zobrazované v rôznych sci-fi filmoch.

Správnosť ideového smerovania Európy je skúšaná rôznymi spôsobmi. V súčasnosti je to práve terorizmus, ako nová agenda, kedy Európa čelí pokusom o vtiahnutie do konfliktu civilizácií hlavne medzi USA a islamským svetom. Európa sa dostala do morálnej dilemy, ako nakladať s hodnotami slobody a globalizácie. Tradičné katolícke mocenské záujmové skupiny spolu s francúzskymi a nemeckými lóžami, vidia ako ohrozenie rozrastajúcu sa fundamentalizáciu USA, čo by v spojení s ich mocenskou silou znamenalo veľké nebezpečenstvo pre európske hodnoty. Preto vyvíjajú iniciatívy proti týmto vplyvom všetkými spôsobmi a prostriedkami. Protestantské radikálne (neokonzervatívne) kruhy USA to zase vidia presne opačne a pápežské kresťanstvo ako aj islam a iné náboženstvá považujú za spojenca Satana. Práve stará Európa sa snažila tento konflikt, do ktorého je prostredníctvom USA vťahovaná Ahrimanom, riešiť múdrosťou (čo je atribútom Zachariela) a nie silovým spôsobom ako USA.

Ak by sa totiž podarilo vtiahnuť celú Európu do konfliktu, znamenalo by to diskreditáciu hodnôt, ktoré by mala reprezentovať a dlhodobé problémy zo strany islamských teroristov, čo by veľmi skomplikovalo proces zjednocovania. Je smutné, že krajiny strednej Európy, ktoré by mali byť práve najväčším duchovným prínosom pre zjednotenú Európu, sa dištancujú od starej Európy a úplne mylne sa skôr prikláňajú na stranu USA, ktorým sa darí názorovo rozdeľovať Európu. Irak bol len prvou skúškou sily jednoty Európy a už pri nej sa ukázali také vážne rozpory. Pred každou krajinou EÚ a zvlášť nových krajín stojí dilema, či uprednostňovať politickú orientáciu svojej krajiny viac na USA alebo EÚ. Staré spojenie a spolupráca týchto mocenských blokov musí smerovať od seba. Úzke politické prepojenie Európy a USA malo doteraz svoje určité opodstatnenie, no od nástupu Zachariela je otázka naozaj z duchovného hľadiska postavená tak, že buď USA alebo Európa. Pritom aj NATO stráca svoje opodstatnenie, čo potvrdzujú aj niektorí americkí politici. Úsilie by malo byť zamerané na vytváranie vlastnej európskej armády (čo sa už začalo diať). História nás poučuje, že ignorovanie potrieb ducha času a nepochopenie svojej národnej úlohy v svetovom dianí spúšťa sily osudu smerom k problémom a nešťastiam. Preto je lepšie pre nás, národy strednej Európy, si tieto veci správne uvedomovať a podľa toho konať, aby sme neboli prekážkou, ale pomocou vyššej vôle.

Zjednotená Európa vytvára priestor, kde sa rovnoprávne uplatňujú tri piliere európskej spoločnosti: a) zastupiteľská demokracia b) liberalizmus b) sociálny princíp. Dnes už by štát, v ktorom by jeden z princípov bol značne potlačený, bol pokladaný za extrémistický. Politické posuny dané voľbami rozhodujú o tom, ktorý pilier sa posilní či oslabí, ale na európskej úrovni by si nikto netrúfal napr. spojiť demokratický a sociálny aspekt a potlačiť liberálny (čiže vytvoriť despotickejší sociálny štát s nedostatočnou slobodou podnikania), alebo napríklad štát podľa predstáv pravicových konzervatívcov, v ktorom je takmer zrušený pilier sociálny. Súčasne by politika Európy mala smerovať k tomu, aby sa tieto tri piliere európskej spoločnosti premenili v duchu sociálnej trojčlennosti na nový stupeň kvality primeraný duchu doby na: a) priamu demokraciu b) absolútnu slobodu kultúry, školstva, náboženstva a občianskych iniciatív c) solidaritu v hospodárskej sfére,

zavedenie nepodmieneného príjmu, presun od zdaňovania príjmov a majetku k zdaňovaniu spotreby.

### **Európa sa musí znovu stať vodkyňou humanizmu.**

Z minulosti treba znovu obnoviť tradíciu všetkého dobrého, čo bolo v európskej kultúre. Musíme si definovať, čo je vlastne humanizmus v novej podobe, ako má vyzeráť, ako nadviazať na Platóna, Aristotela, Sokrata, Komenského, obnoviť dialóg medzi vedou, umením a náboženstvom. Spojiť sily rozumu so srdcom a vôľou, vytvoriť nové formy vzdelávania. V plnej sile pestovať klasické európske vedecké, filozofické, umelecké a náboženské tradície a nadväzovať na ne. Prestať podporovať a rozvíjať len jednostranné technokratické vzdelávanie. Majú sa vypracovať modely a formy nového spoločenského zriadenia, myslenia a vôbec fungovania a odovzdať ich k naplneniu budúcej slovanskej epochy. EÚ už teraz na pomerne slušnej úrovni umožňuje a podporuje finančne nekomerčné aktivity hlavne v oblasti školstva, vedy a kultúry. Európa sa má stať garantom dodržiavania ľudských práv všade vo svete. Podporovať pozitívnu kultúru života. V oblasti zahraničnej politiky by mala Európa postupne opúšťať politiku vypočítavosti a egoizmu tak charakteristickú pre minulosť.

### **Zjednotená Európa je predzvesťou všeobecnej solidarity v budúcnosti.**

Hlavnou myšlienkou, ktorá stála na začiatku vzniku EÚ, bola myšlienka solidarity, t.j. vytvorenia takej hospodárskej spolupráce na bratskom základe, ktorá by už nikdy neumožnila vznik novej vojny. U Schumana táto idea solidarity, čiže bratstva vo sfére hospodárskej veľmi silno rezonovala. Preto aj cieľom Európskeho zoskupenia uhlia a ocele bolo, aby sa dosiahla idea hospodárskej spolupráce medzi týmito odvetvami národného hospodárstva v rámci krajín dlho stojacích proti sebe; Nemecka, Francúzska, Talianska a krajín Beneluxu. Touto spoluprácou chcel Schuman zaistiť v prvom rade zabránenie vzniku akejkoľvek budúcej vojny v Európe. Korene minulých vojen v Európe, vrátane prvej a aj druhej svetovej, boli práve aj v ostrej a nemilosrdnej hospodárskej rivalite európskych veľmocí, hlavne Nemecka, Francúzska a Anglicka medzi sebou. Vznik Európskeho zoskupenia uhlia a ocele bol len prvý krok v rozvíjaní idey solidarity. Ďalším krokom bol vznik EHS a neskôr EÚ. Veľkým skokom bol samozrejme v roku 1989 pád železnej opony a zapojenie krajín strednej a východnej Európy do procesu zjednocovania, čím Európa nadobudla novú dimenziu a silu.

Príkladom solidarity v hospodárskej oblasti sú európske fondy, ktoré umožňujú vyrovnávať rozdiely medzi úrovňami ekonomík starých vyspelých a nových, bývalých socialistických krajín. V tom, čo je EÚ príkladom solidarity na úrovni národných ekonomík, je možné a žiaduce vziať si príklad a do budúcnosti rozvíjať solidaritu aj medzi jednotlivými podnikmi, združeniami a občanmi. K tomu okrem vyššieho stupňa celospoločenského vedomia patria také nástroje, ako vytváranie zamestnaneckých akciových spoločností, družstiev, podnikov vo vlastníctve regiónov, komunit, atď. Nutná je aj zmena v spôsobe zdaňovania, od zdaňovania príjmov k zdaňovaniu spotreby a zaviesť právo na nepodmienený základný príjem. Prvé kroky sa z teoretickej roviny už dostali von a to, čo sa v 80-tych rokoch javilo ako akademická diskusia, sa už stalo v Nemecku a Rakúsku vážnou politickou témou. Nepodmienený základný príjem a reforma daňového systému by sa mohli stať dvoma piliermi rozsiahleho spoločenského oživenia. Lebo reforma dane z pridanej hodnoty by bola nielen kľúčom k financovaniu základného príjmu, ale aj k úplne novému usporiadaniu hospodárskych a sociálnych procesov.

Dobrym príkladom pokusu uplatnenia idey rovnosti (solidarity) je aj poľnohospodárska politika EÚ, ktorá je tak často kritizovaná práve z pravicových pozícií a prezentovaná ako socialistický prežitok. Štedrá dotačná politika ide v podstate proti princípu voľnej trhovej súťaže, ale keby poľnohospodárstvo podliehalo voľnej súťaži, tak by v Európe zanikli klasické poľnohospodárske oblasti, a presadili sa len veľkofarmári používajúci chemické hnojenie a pestovanie geneticky modifikovaných potravín. Zánikom klasických poľnohospodárskych oblastí by zanikla celá jedna kultúra, ohrozená by bola aj duchovno-kultúrna podstata oblastí a rôznorodosť Európy. Samozrejme, táto dotačná politika farmárom nie je dokonalá. Je ťažko zachovať spravodlivosť medzi 25 krajinami, ale aj to je už krokom vpred. Veľmi dôležitá je aj stále rastúca podpora EÚ ekologickému poľnohospodárstvu v jej rôznych podobách.